

זה השולחן אשר לפני ה'

השולח"ט בלילי שב"ק בצל קדשו של כ"ק מרן רבינו זיע"א בעל שבט הלוי
מתוך גליוני הליכות שבט הלוי - שבת

א. בשנים קדמוניות ערך רבינו שולח"ט בכל ליל שב"ק לפני תלמידיו הישיבה¹, ולפני ברכת המזון הלך להיכל ביהמ"ד ובצע שם על חלה וחילק למשתתפים, כמז"כ חילקו משקה [כירה] ובירך רבינו 'לחיים' לכל המשתתפים, וזימרו עם הקהל, ליבי ובשרי², מה ידירות, אח"כ נשא רבינו מדברות קדשו, וזימרו י-ה רבון, שיר המעלות וברכת המזון, אח"כ זימרו 'לא-ל אשר שבת' בנעימה המפורסמת³, ובשבתות מיוחדים התחיל רבינו 'רננו צדיקים' וקם לריקוד עם הקהל.

1. הנהגה זו נמשכה עד אמצע שנות ה'ל'.

2. ונהג רבינו להוסיף בה לפני 'אקוד על אפי' החרוז שהוסיף רבו מרן מהר"ם שפירא זצוק"ל 'אזלת דינו, ותש כחנו, בת קול תנחמנו, עוד אביכם חי'. - וסיפר רבינו זי"ע כי בשבת האחרונה לחיי רבו בעת שירו שירה זו עם תלמידיו כבכל ליל שב"ק, דילג קטע זה המסיימת 'בת קול תנחמנו עוד אביכם חי'. ויהי לפלא.

יצוין כי פ"א בסעודת ליל שב"ק כשזימרו ליבי ובשרי, העיר רבינו כי כשכופלים הפזמון 'ליבי ובשרי' ירננו לא-ל חי' צ"ל בפעם השניה א-ל בק' ולא באל"ף.

החרוז האחרון 'אקוד על אפי' נהג רבינו לומר בנעימה מיוחדת, ואחריו שרו מארש, ובהזדמנות אמר לי כק"ז רבינו זי"ע כי נעימה זו של 'אקוד על אפי' והמארש ששרים אח"ז, היו משוררים אצל מרן החת"ס זי"ע.

3. המקובל מהרה"ק החוזה מלובלין זי"ע, וכפי שמובא באוצר החיים (אות קנז) מסורת החסידים כי בליל שבת אחת קודם ברכהמ"ז שקע הרה"ק החוזה מלובלין בדביקות עצומה על כלות הנפש ממש, וכשהתעורר התחיל לזמר לא-ל אשר שבת בניגון חדש לגמרי אשר לא שמעו החסידים מעולם, ולאחר מכן סיפר לתלמידיו כי בהיותו שרוי בדביקות שמע ניגון זה מהמלאכים ששרו לפני הקב"ה.

וטעם המנהג לשור 'לא-ל אשר שבת' בליל שב"ק מובא בלקוטי מהרי"ח (סדר סעודת ליל שבת), שהוא ע"פ מש"כ בכל בו שפוט זה נתייסד ע"ש שביליל שבת בראשית ישב הקב"ה על כסא כבודו, וישב השר של שבת על כסא בפני כל שאר השרים, וזה תפארת עטה ליום המנוחה, ועמדו שאר השרים ואמרו שירות ותשבחות לשר של שבת, ומיד ירד השר של שבת מכסאו וצווח טוב להודות לה' וכו', עיי"ש.